

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6019/2022
27.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ свих из ..., које заступају Игор Соколовић и Валентина Стојиљковић, адвокати из ..., против тужених ДД и ЂЂ, обоје из ..., које заступа Војислав Момчиловић, адвокат из ..., ради накнаде за коришћење туђе ствари, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1981/20 од 22.07.2021. године, на седници одржаној 27.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1981/20 од 22.07.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1981/20 од 22.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 181/18 од 01.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се тужени обавезу да им, на име накнаде за коришћење туђе ствари због заузећа катастарске парцеле број ... К.О. ... у површини 13,40 м², за период од 01.01.2008. до 01.01.2018. године солидарно исплате 112.560,00 динара, са законском затезном каматом од 21.01.2020. године до исплате. Ставом другим изреке обавезани су тужиоци да туженима накнаде трошкове парничног поступка од 54.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1981/20 од 22.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку, (посебна ревизија).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново

тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада за коришћење туђе ствари, односно земљишта. Странке су власници суседних парцела. У парничном поступку који је претходио овом је правноснажном пресудом утврђено да су правни претходници тужених заузели део парцеле тужилаца и обавезани су да тај део предају тужиоцима. Један од тужених држи ово заузето земљиште на коме је изграђена гаража. Тужиоци никада нису тражили враћање заузетог дела, нити су доказали да су тај део могли да издају због, чега је одбијен тужбени захтев у овој правној ствари. Побједана пресуда којом је одбијен тужбени захтев донета је у складу са судском праксом и правним схватањима овог суда. Ревизија се формално позива на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, и указује на постојање другачијих одлука другостепених судова само уопштено, без прилагања таквих одлука да би се могло утврдити да ли се ради о битно истоврсним чињенично-правним ситуацијама као у овој правној ствари, па Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање у смислу члана 404. став 1. ЗПП и да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Стога је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 31.01.2018. године, а вредност предмета спора је 112.560,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору чија је вредност испод законског лимита од 3.000 Е из члана 468. став 1. ЗПП, то је ревизија недозвољена и као таква одбачена, применом члана 413. ЗПП одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић